

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	v upravnosti prejemam:	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	pol leta	5—
četr leta	2—	na mesec	1—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (I. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Plemeniti Šuklje kot deželni glavar.

Javna tajnost je, da Šuklje ne živa v krogih klerikalne stranke posebnih simpatij.

To je nekaj povsem naravnega. Uskok se izrabljajo, a ne spodbuje se jih nikjer na svetu.

Izdajica je semtjeta dobro došel, sprejme se ga z veseljem in z odprtimi rokami, njegove usluge se mu bogato plačajo, a ko je svoj posel dovršil, se ga navadno vrže kot dobitrono z zaničevanjem in prezirom na gnojišče.

Zgodovina ima v tem oziru nekaj markantnih zgledov.

Suklje bi ne bil zgodovinar po poklicu, ako bi mu ne lebdeli pred temi najraznovrstnejšimi zgledi iz zgodovine o usodni uskokov in izdaje!

Gospod s Kamna se zaveda, da si nad njegovo glavo neprestano janoklejje meč nezaupnosti, ki mu lahko vsak čip prestriže nit političega življenja.

Svet si je, da ga klerikalcii trpe pod sabo samo dotelej, dokler jim je potreben, dokler ga potrebujejo v dogodek gotovih svojih ciljev.

Star lisjak, kakoršen je, je že zdravna spregledal, da se ga namerava klerikalna stranka ravnajoč se po načelu: »Der Mohr hat seine Schulzeit getan, er kann gehen« iznenabili pri prvi ugodni priliki vreči preko krova.

Naravno je, da igra v razpoloženju proti Šukljetu nemalo vlogo igral njegova pesta preteklost.

Kameleonsko njegovo spremembo politične barve dela tudi klerikalcev napram njemu nezaupljive.

Zlasti mu ne zaupa duhovščina, ker ne verjame, da bi bila pot v Kaso moža, ki je v Stritarjevem Zvonu v ditiramibh proslavljal francosko revolucijo, iskrena, izvirajoča iz srčne potrebe, ker mu ne verjame, da bi bil resničen v odkritostnjegov konfiteor, da je zopet našel svojega boga in da se vsled tega usesano vrača v naročje matere cerkev.

Premeten in dokaj dalekoviden je bil gospod s Kamna vedno.

LISTEK.

Svatba.

(Konec.)

Stari je pokimal.

»Dve dekli ti bosta pomagali in mati. Stara Špela je tudi pri hiši, če je prav stara, pa je še za delo. Se znirom spleza na češnjo, letos jih je nabrala dve cajni.«

Nežka se je dolgočasno smejalna in je topo gledala grdega snubača. Bleda je bila v obraz, trudna, in nič se ji ni ljubilo.

»Že dobro«, je rekla. »Kar sem ti obljudila, to bom izpolnila.«

Nato je začel stari zavoljo dote, in ko je zvedel, da ima dekle tristo zapisanih na gruntu, je zagordnjal:

»Zavoljo bogastva nisva prislak vam, ampak zato, ker je dekle pridno, in ker sta že vajena drug druga. Veš ti, Marjanak, tako je bilo imen materi, »bolje se bo godilo tvoji hčeri, kakor se je pa tebi. Saj sem se tudi jaz ženil v mladih letih pri neki lepi Marjanici. Pa me nisi marala in si vzelala rajše svojega Janeza. Zato si pa ves svoj živi dan napletala sok in krompir. Tvoja hči pa je pametnejša, in ti lahko zahvališ Bogu, da je tako.«

Videl je in čutil, da se mu zanjka, ki mu ima zadrgniti vrat, vedno bolj zožuje in da mu je treba storiti nekaj izrednega, ako hoče, da se resi političnega obglavljenja.

Pričelo se je deželnozborško zasedanje.

Klerikalcii so sklenili, da v tem zasedanju store vse, da zlomijo vsak odpor napredne stranke, onemogočijo v bodoče v obče vsako še tako stvarno opozicijo ter si zagotove za vsako ceno absolutno gospodstvo v deželi.

Sedaj ali nikdar, si je mislil Šuklje, je prišel za-me ugodni trenutek, ko si zopet lahko pridobiv omajano zaupanje klerikalnih krogov.

In postavil se je na čelo klerikalnim nasilnikom.

Šele pred dobrim letom je prisegel v roke vladarju samemu, da se bo v svojem poslovovanju ravnal strogo in natančno po zakonih in da bo nepristranski in objektiven deželnih glavar.

No, možu, ki je že tolkokrat spremenil svoje politično prepirčanje, kolikor ima na glavi las, ni bilo težko se izneverti tudi dani sveti prisegi.

S cinizmom, ki ga nima primere v poveznicu avstrijskega parlamentarizma, in ki ga je zmožna samo kakška renegatska duša, je pogazil vse veljavne zakone, prelomil dano besedo ter kršil dogovore, sklenjene pravoveljavno med strankami, in to zgorj iz samopašnega, egoističnega motiva, da si ohrani pojemanjoča naklonjenost onih faktorjev, ki so mu v momentanem pomanjkanju sposobnejših oseb, pripomogli, da je splezal na stolček deželnega glavarja.

Sicer pa se ni čuditi, da je mož takšne karakterne in moralne kakovosti, kakor je plemeniti Šuklje, sposoben takšnih disfamirajočih dejanj, takšnih nasilstev in zakonomolstev, kakršna so bila na dnevnom redu v preteklem zasedanju deželnega zabora kranjskega!

O možu, ki je zagrešil težak političen zločin, ki ga je moral, da se rehabilitira, oprati, ako se ne motimo, na bojišču na Češkem, o možu, ki je igral dvomljivo politično vlogo za časa pokojnega »Ljubljanskega Lista«, ki je na ramah narodno-napredne stranke splezal kvišku, kar ga pa ni oviral, da je v javni seji v parlamentu denunciral svoje napredne tovariše, da škiljio v Rusijo, o možu, ki je javno v dejanju in nehanju kazal, da ne veruje ne v pekel ne v hudiča, a je skoro na to molil ne v hudiča, a je skoro na to molil

Mati ni odgovorila. Gledala je v tla in mislila na mlade čase, ko je še nosila rdečo ruto, rožast predpasnik, svete čičmice in rože na licu. Spomnila se je svojega Janeza, zastavnega korenjaka, in ga primerjala z Zaplotarjem. In skoro ji je bilo žal Nežke, in čudno se ji je zdelo, da se je hči odločila za Andreja, ki je bil že mlad ves kriv in pust in dolgočasen.

Stari je udaril ob mizo in spregovoril:

»Saj vem, kako je, Marjan! Tegale jabolčnika, ki si ga ham prinesla na mizo, ne bom pili! Ti, fanči, kako ti je ime? Jožek si. Skoči k Francom, pa prinesi štefan vina, rmenega! Pa ne smeš nič sam piti, da bi potem prilival vode! Če ne te bom za učesa!«

Nežka je zardela, in sovražno je pogledala starega, mati pa je pogledala skozi okno in se naredila, kakor da je preslišala Zaplotarjeve besede.

»Spekla si pa dobro, Marjanak! Je poohvalil nato in grizel kos orehevega štruklja.

»Sedi no bliže, Nežka, sedaj se me bo že morala privaditi.«

Prišlo je na mizo vino, in ko so spili, sta snubača odčela.

»Dolgočasna moža sta to«, je dejala Nežka. »Ali ne, mati?«

»E, nič se ne brigaj zato! Spala bo pa le na mehkem!«

Izhaja vsak dan z večer izvzemlj nedele in praznike.

Inserati veljajo: petek včeraj za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravnemu naj se pošljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posebna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpadljive naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

celo leto	25—	za Avstro-Ogrsko:	celo leto	28—	za Nemčijo:
pol leta	13—		pol leta	13—	
četr leta	6—		četr leta	6—	za Ameriko in vse druge dežele:
na mesec	2—		na mesec	2—	celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka

Upravnemu: Knaflova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče na levo), telefon št. 85.

zahtevalo odločno in hitro odpomoč s tem, da se te nasilnežne na vsak način odstrani).

S temi besedami je sklenil govornik svoje podatke in navdušeni živijo-klici ter glasno ploskanje so potrdili resnico teh besedi.

Nato povzame drugi govornik g. prof. Jug besedo: Govornik pozdravi pred vsem zborovalce v imenu ljubljanske napredne mladine, ki je tembolj opravljena nastopiti med ljudstvom, ker je vzrastla večinoma le iz njega, kjer se je le siloma preklici težnje in skribi ljudstva in torej te najbolj umeva. (Burno odobravanje, živijo-klici na napredno mladino ljubljansko.) Priredimo shod tukaj, da si poščemo stikov, da se razgovorimo, da se spoznamo. Mesto

gleda večinoma z drugimi očmi vse dogodljaje, kakor pa dejela in da dosegemo nekako sporazumljene je treba, da se večkrat snidemo. Obdani smo okoli in okoli od sovražnikov, ki jih vidimo v Nemčih in se v hujših klerikalcih. Ravn ob trenutku, smo mi tukaj mirni na shodu, razgrajajo, ti po Ljubljani in vstanavljajo Novo Slovenijo, pa brez nas. (Klici, kako je to mogoce; mi smo vendar tudi tu.) Pravijo, da so napredno stranko pokopali, (ogorčenje) da smo mi mrliči, vendar zborujejo ti mrliči (buren smeh in zaničljivi glas za klerikalce). To ne imenujemo pravo zmago, če z nedovoljeni mi sredstvi, na nepotni način poravnate pravico. Oni hočejo naravnost slov. dijaka izstradati, oni ne pripuste, da bi se izobrazil v vse to se godi na pravčni Avstriji v 20. stoletju. Prav slabu stoji nadalje z deželnimi in drž. finančnimi klerikalci so vse močne obljubili, a storili niso ničesar. Justicia na avstrijskih tleh in osobito na slov. zemlji je pod vso kritiko. Vlada nam pošilja nemške uradnike in sodnike, ki ne razumejo jezika našega ljudstva, ki potem tje v en dan sodijo. Mi zahtevamo slov. sodnikov, ki se bodo sicer držali paragrafov, bo pa do vendar od slučaja do slučaja svoje sodbe modificirali, kajti le tedaj, če so iz sredine slov. ljudstva, bodo edino lahko presodili to ljudstvo. V obsežnem gorovju je slik nadalje mizerijo našega gospodarstva in povdralj, da je treba pred vsem povzdigniti malo našo kmetijstvo. V II. delu svojega gorovja govorijo ti g. dež. poslanec o kruntem in nasičnem postopanju poslancev ljudske stranke, pred vsem njih generala pl. Šukljeta pri zasedanju dež. zabora. (Ljudstvo je bilo vsled teh podatkov takoj razjarjeno, da je kar na ves glas

zahvalil vse tem, da se te nasilnežne na vsak način odstrani). S temi besedami je sklenil govornik svoje podatke in navdušeni živijo-klici ter glasno ploskanje so potrdili resnico teh besedi. Natov povzame drugi govornik g. prof. Jug besedo: Govornik pozdravi pred vsem zborovalce v imenu ljubljanske napredne mladine, ki je tembolj opravljena nastopiti med ljudstvom, ker je vzrastla večinoma le iz njega, kjer se je le siloma preklici težnje in skribi ljudstva in torej te najbolj umeva. (Burno odobravanje, živijo-klici na napredno mladino ljubljansko.) Priredimo shod tukaj, da si poščemo stikov, da se razgovorimo, da se spoznamo. Mesto gleda večinoma z drugimi očmi vse dogodljaje, kakor pa dejela in da dosegemo nekako sporazumljene je treba, da se večkrat snidemo. Obdani smo okoli in okoli od sovražnikov, ki jih vidimo v Nemčih in se v hujših klerikalcih. Ravn ob trenutku, smo mi tukaj mirni na shodu, razgrajajo, ti po Ljubljani in vstanavljajo Novo Slovenijo, pa brez nas. (Klici, kako je to mogoce; mi smo vendar tudi tu.) Pravijo, da so napredno stranko pokopali, (ogorčenje) da smo mi mrliči, vendar zborujejo ti mrliči (buren smeh in zaničljivi glas za klerikalce). To ne imenujemo pravo zmago, če z nedovoljeni mi sredstvi, na nepotni način poravnate pravico. Oni hočejo naravnost slov. dijaka izstradati, oni ne pripuste, da bi se izobrazil v vse to se godi na pravčni Avstriji v 20. stoletju. Prav slabu stoji nadalje z deželnimi in drž. finančnimi klerikalci so vse močne obljubili, a storili niso ničesar. Justicia na avstrijskih tleh in osobito na slov. zemlji je pod vso kritiko. Vlada nam pošilja nemške uradnike in sodnike, ki ne razumejo jezika našega ljudstva, ki potem tje v en dan sodijo. Mi zahtevamo slov. sodnikov, ki se bodo sicer držali paragrafov, bo pa do vendar od slučaja do slučaja svoje sodbe modificirali, kajti le tedaj, če so iz sredine slov. ljudstva, bodo edino lahko presodili to ljudstvo. V obsežnem gorovju je slik nadalje mizerijo našega gospodarstva in povdralj, da je treba pred vsem povzdigniti malo našo kmetijstvo. V II. delu svojega gorovja govorijo ti g. dež. poslanec o kruntem in nasičnem postopanju poslancev ljudske stranke, pred vsem njih generala pl. Šukljeta pri zasedanju dež. zabora. (Ljudstvo je bilo vsled teh podatkov takoj razjarjeno, da je kar na ves glas

zahvalil vse tem, da se te nasilnežne na vsak način odstrani). S temi besedami je sklenil govornik svoje podatke in navdušeni živijo-klici ter glasno ploskanje so potrdili resnico teh besedi. Natov povzame drugi govornik g. prof. Jug besedo: Govornik pozdravi pred vsem zborovalce v imenu ljubljanske napredne mladine, ki je tembolj opravljena nastopiti med ljudstvom, ker je vzrastla večinoma le iz njega, kjer se je le siloma preklici težnje in skribi ljudstva in torej te najbolj umeva. (Burno odobravanje, živijo-klici na napredno mladino ljubljansko.) Priredimo shod tukaj, da si poščemo stikov, da se razgovorimo, da se spoznamo. Mesto

gleda večinoma z drugimi očmi vse dogodljaje, kakor pa dejela in da dosegemo nekako sporazumljene je treba, da se večkrat snid

Predvsem pa je treba izobrazbe in te si pridobimo po časnikih v izobraževalnih društvih. Ustanavljajmo Čitalnice, pridno jih pohajajmo, širimo vrste »Sokolov«, čitajmo napredne časnike. Povod so organizirani, zato kaj bi ravno naš kmet zaostal, oni, kojega moči, delavnost in spremnost je znana daleč na okoli. Ko se spomni v ne posebno laskavih besedah od sotne inteligence (Fejklici mlačni inteligenci) pravi, da je treba odstraniti te lenuhi, te onemogle moči, da je treba združitve na vsem polju in da je le tedaj zasigurana bodočnost naprednih stranki. (Živijo-klici na govornika, nepopisno navdušenje pri poslušalcih in odobravanje s glasnim ploskanjem.) Nato se predlagajo od g. Kunsteka resolucije, kojih ena izreka vse zaupanje marljivemu delovanju naprednih poslancev, druga pa oboja nezakonito, kruto, nasilno nastopanje dež. glavarja in posl. Slovenske Ljudske Stranke. Resolucije so sprejeti enoglasno. Nato se izvoli odbor za politično društvo, ki obstaja iz vrlih mož cele mokronoške okolice in ki si voli za svojega predsednika g. Zupančiča. Predsednik se zahvali zborovalcem, govornikom in sklene shod.

Notranji položaj.

Dunaj, 18. oktobra. Minister dr. Žáček je imel danes neobvezen pogovor s češkimi poslanci, ki so že na Dunaju. V ospredju pogovora je stalo sankcioniranje deželnih jezikovnih zakonov in taktika, ki naj jo zavzame češka delegacija v parlamentu napram vladi. O vsem tem bo sklepal definitivno parlamentarna komisija češke poslanske zveze in komisije vseh strank, ki so v S. E. Če bodo Čehi sklenili, naj dr. Žáček izstopi iz kabine Šprej, predno se bo ministriški svet pečal z onimi zakoni, bo dr. Žáček skupno z dr. Bráfom govoriti to upošteval. Sicer pa bota oba češka ministra podala svojo demisijo še v onem ministarskem svetu, ki bo sklenil deželne jezikovne zakone predložiti cesarju v sankcijo. Češki poslanci, ki so bili pri dr. Žáčku, so dobili vtiš, da sankcioniranja nacijonalnih dež. zakonov ni mogoče več odvrniti. Češki poslanci in češka ministra so si popolnoma edini v presojanju situacije.

Po konferenci pri dr. Žáčku je imela parlamentarna komisija zveze vseh čeških poslancev sejo, na kateri se je obravnavalo vprašanje, ali naj Čehi pri otvoritvi parlamenta začeno z obstrukcijo, ali naj samo vladu spravijo v zadrgo z različnimi glasovanji.

O konferenci, ki je trajala dve in pol ure, je izšel komunikat, v katerem se izjavlja, da je v politični debati vladalo med vsemi udeležniki popolno soglasje. Sklepa bo pa o vsem šele jutri S. E. Cuje se v čeških parlamentarnih krogih, da so se vsi udeležniki konference izrekli za takojšnjo obstrukcijo; upajo, da bo tudi S. E. soglasno to sklenila.

Češki glasovi.

Praga, 18. oktobra. Češki listi pišejo o predstoječem zasedanju parlamenta jako pesimistično. Sodijo, da je razpustitev parlamenta sklejena stvar. »Den« piše, da v resnih političnih krogih ne misijo več na ohranitev parlamenta in da je na obzoru že absolutistična vladu, ki bo izvedla nove volitve. Baron Bienerth bi ne bil k rekonstrukciji kabineta

Nazadnje se začne zanimati tudi ženin.

»Ino, kje je pa nevesta?«

»Saj res, kje pa je?« Povpraša starci Zaplotar.

Pa onadva se kmalu naveličata povpraševati. S starešino pijejo in se menijo o zvezdah.

In potem stopi nevesta v hišo. Vsi jo pogledajo in se smejejo:

»Ali si bila v kamrici, brez ženina?«

»Ha-ha-ha! Široko se smejejo in smejejo.

A drugovi so drugega mnenja. Pri vratih se zasiši hrup, vrišč, polom. Stoli se lomijo, lesene noge bijejo ob glave, steklenice vrše po zraku. Glasneje in glasnejše bije govorica, o Tončku se sliši, o nevesti, o skedenju —

Tonče pride v hišo, čelo ima prebito, obraz ves polit s krvjo.

»Kje je tisti plašar, ki me je, kje je rokovnjač?«

Vse utihne, še ženin se neha rezati, in klarinet, ki je pel pesem o ribarici mal, še enkrat zavilji in utihne.

»Kje je tisti plašar, ki me je?« Povprašuje Tonče.

»Tu-le je!« Se oglasi mlad drug, širok fant, zateklega lica, opraska nega čela. Zagrabi na mizi dolg, oster mož, s katerim so svatje rezali kolaka.

»Tu - le je!«

Skoči k Tončku in mu zasadi v sence jekleno špicu.

Ali bi vriskali, ali bi jokali!

Ženinu je okamelen smeh na licu, in nevesta je smrtno bleda.

pripravljen niti ko bi »S. E.« spustila obstrukcijo, temveč bo res pestil parlament, ker je to v njegovem in krščanskih socialcev interesu. Čaka le, da bo obstrukcija dala zadnji poslov za to.

Ogrska kriza.

Wekerle.

Dunaj, 18. oktobra. Wekerle je bil včeraj popoldne ob 1. uri zopet sprejet v avdijencu pri cesarju, kateremu je predložil svoje načrte. Cesar se o njih še ni izjavil, temveč je povabil Wekerla na avdijenco v sredo. Nato bo cesar poklical k sebi vodilne politike.

Odločitev.

Budimpešta, 18. oktobra. Odločitev krone v ogrski krizi bo padla v sredo. Se pred odločitvijo bo cesar sprejet nekatere vodilne politike, in sicer poleg Wekerla grofa Andrássyja, Košuta in grofa Zichyja. Krone želi definitivne rešitve krize ter odkanja provizorije. Vladar želi, da se volilna reforma izvrši brez odlašanja, Košut, Andrássy in Zichy bodo morali vladarju izjaviti ali morejo tej želji ustreči ali ne. Če se bo pa Košut zopet postavil na stališče, ki ga krone odločno odklanja, t. j. samostojna banka in samovladna stranke neodvisnosti, potem je boj proti stranki neodvisnosti neizogiven.

Ferrer.

Praga, 18. oktobra. Shod, ki ga je sklical kot protest proti usmrtitvi Ferrerja društvo »Augustin Smetana«, je policijski komisar pri govoru pisatelja Zenkerja iz Dunaja razpustil. Pred Zenkerjem je govoril dr. Bartošek, ki je izvajal, da se da proti klerikalizmu bojevati najbolj uspešno z izstopom iz cerkve. Dr. Bouček je govoril o usmrтitvi Ferrerja z juridičnega stališča. Takoj na začetku shoda se je soglasno sprejela resolucija, v kateri se predstvo shoda pozivlja, naj stori vse kokane, da se ena praskih ulic imenuje po Ferrerju in da se mu na Zofijinem otoku postavi spominska plošča. Ko je komisar shod razpustil, so udeležniki demonstrirali po mestu. Hoteli so tudi pred jezuitsko cerkev in samostan, a je policija to preprečila.

Tudi v drugih mestih na Češkem, tako v Jabloncu in na Kladnu so bili protestni shodi.

Rim, 18. oktobra. V različnih mestih Italije so španski častni konzuli odložili te svoje častne naslove in so odstranili španske grbe s svojih hiš. Mnogi imejitelji španskih redov so vrnili križe s primernimi spremjevalnimi dopisi.

Paris, 18. oktobra. Včeraj popoldne je bil tu v Ferrerjevi zadovi velik protestni meeting, katerega se je udeležilo 12.000 oseb. Sprevod, kateremu so šli na čelo župan in občinski svetovalci, se je popolnoma mirno in v redu izvršil. Pozneje so bili manjši nemiri.

Dnevne vesti.

+ Izpolnite svoje oblube! Lansko leto so klerikalci slovensko proglašili načelo, da je mesto deželnega odbornika in deželnega glavarja nedružljivo s poslom državnega poslance, ter oblubili, da bodo z vso strogostjo in doslednostjo pazili na to, da se bo to načelo tudi strogo izvajalo. In res sta državna poslanca dr. Šusteršič in Jaklič, pokorec se gori navedenemu načelu, odložila mesto deželnih odbornikov. Tudi deželni glavar Fran Šuklje bi moral odložiti mesto deželnega glavarja ali pa se zahvaliti za svoj mandat. Tega dosedaj ni storil. Obdržal bi rad nadalje še oboje, ker nese. Klerikalna stranka je menda pozabila opozoriti plemenitega Šukljeta, da veljajo slovesno od nje proglašena načela tudi zanj — za gospoda s Kamna. Morda pa so pri Šukljetu merodajni drugi cziri? Skoraj bi solidarji, da je Šuklja se je pridobil svoj belokranjski državnozborski mandat samo s pomočjo malopoštene spletke proti naprednemu kandidatu Mazellettu. Vkljub tej zločinske intrigi in vkljub dejstvu, da so klerikalne volilne komisije protizakonito uničile celo vrsto naprednih glasov, je Šuklje zmagal samo z borimi 120 glasovi. Kdo je porok vzprlo tega fakta, da bi pri eventualnih novih volitvah, ako bi Šuklje odložil svoj mandat, bil izvoljen zopet klerikalec? In bač raditega, ker so klerikalci prepričani, da bi šel Šukljetov mandat pri novih volitvah rakkom živžgat in ribam gost, so pozabili na svoja sočasno proglašena načela ter puste, da črpa gospod iz Kamna mastne dohodek iz obeh služb. Če so klerikalci pozabili na slovenske oblube, dane volilcem, je to njih stvar, mi tega ne bomo pozabili, in jih bomo vedno in vedno spominjali na one oblube vse dotlej, dokler jih ne bo ljudstvo samo prisililo, da bodo oblube tudi izpolnili!

A drugovi so drugega mnenja. Pri vratih se zasiši hrup, vrišč, polom. Stoli se lomijo, lesene noge bijejo ob glave, steklenice vrše po zraku. Glasneje in glasnejše bije govorica, o Tončku se sliši, o nevesti, o skedenju —

Tonče pride v hišo, čelo ima prebito, obraz ves polit s krvjo.

»Kje je tisti plašar, ki me je, kje je rokovnjač?«

Vse utihne, še ženin se neha rezati, in klarinet, ki je pel pesem o ribarici mal, še enkrat zavilji in utihne.

»Kje je tisti plašar, ki me je?« Povprašuje Tonče.

»Tu-le je!« Se oglasi mlad drug, širok fant, zateklega lica, opraska nega čela. Zagrabi na mizi dolg, oster mož, s katerim so svatje rezali kolaka.

»Tu - le je!«

Skoči k Tončku in mu zasadi v sence jekleno špicu.

Ali bi vriskali, ali bi jokali!

Ženinu je okamelen smeh na licu, in nevesta je smrtno bleda.

+ Deželni zdravstveni nadzornik. To mesto se bodo razpisalo s prihodki V. plačilnega razreda. Za to mesto se je svoj čas v deželnem zboru rezerviral mesto deželnega svetnika z prejemki III. plačilnega razreda. Sedaj se je pa služba, katero bi sicer oddajal deželni zbor, razpisala z manjšimi dohodki, tako da jo lahko odra deželni odbor. Dobila bo mesto majša moč, in prej kot ne imajo klerikalci v ozadju že pripravljeno tako moč ter je razpis službe samo prazna in gola komedija. Nova moč — nova steza do deželnih jasel!

+ Belokranjska železnica. (Iz Belokrajine.) »Slov. Narod« je v eni zadnjini svojih števil opozoril Belokranje na nevarnost, ki jim preti glede železnice od strani Auersperga, ki zahrtno deluje proti že merjeni progi Novo mesto - Črnomelj - Metlika ter deluje za svojo progo po kočevo ozemlju. Da je popolnoma resnično, nam pričajo mnogi inženirji, ki jih je Auersperg poslal, da merijo njegovo progo, ter da se izdeluje tudi poseben načrt za to progo, ki se tudi vladu predloži in katerega bo vladu tudi podpirala, ker da Auersperg — kakor že omenjeno — vsa posestva zastonj in bodo to vladu dobro došlo, ker je v dežernih stiskah in ker gre proga po nemškem ozemlju. »Slovenec« pa v sobotni številki zlobno vpije »liberalci so prodali belokranjsko železnico«. Iz celega tega članka odseva sama strankska strast in zabitost, ki jasno kaže, da klerikalec ni niti stvar, ampak le za osebne koristi. »Da bi pa liberalci zadržali svoje početje — razsirjajo sami vest, da je belokranjska železnica in nevarnost in da baje nameravajo zgraditi železnice čez Kočevje —« Tu vidimo zopet nesramno zavijanje »Slovenca«. V »Slov. Narodu« je stalo, da se Auersperg poteguje za železnicu po Kočevskem ozemlju, ne pa na Kočevje. Da pa je to resnica, je dokazov dolj. Belokranjska železnica bi bila po Auerspergovem načrtu čez 17 km daljša in bi šla ravno tako na Črnomelj in Metliko, samo v toliko bi krenile na kočevo ozemlje, da bi šla skoz Auerspergové gozdove, iz katerih bi on potem kapital koval, belokranjske vasi bi pa ostale potem zapuščene in osamljene, kakor so zdaj. To je tudi eden glavnih vzrokov, zakaj se zavlačuje z delanjem železnice. Zahrtno spletkenje in neodločnost in malobičnost vlade, ki ji so koristi enega Auersperga bolj na sreču, kakor blagor vsega ljudstva. Naj pove sedaj »Slovenec« kaj je delal Auersperg pred kratkim v Rudolfovem? »Slovenec« vpije, da je zaradi tega železnicu v nevarnosti, ker denarja ni. Kako pa to, da ima vlasta toliko denarja, za trasiranje, ki je stalno že več tisoč kron, kako to, da ima toliko denarja da vzdružuje v Novem mestu toliko inženirjev in uslužbencev pri trasirskem oddelku? Sploh je vse delovanje pri trasiranju za belokranjsko železnicu nekako čudno in zahrtno in čas je, da se temu stori že konec. Cela Belokrajina je že vznemirjena, koliko se je ljudstvu na poljih škode naredilo, koliko dreves je bilo po gozdovih uničenih, a za odškodnino ni nihče vprašal. Ni čudo, da je nevolja med ljudstvom velika, za vse posledice so pa odgovorni edinole vlada in klerikalci. Dolžnost poslancev je, da z vso energijo zahtevajo, da se že reši vprašanje belokranjske železnice.

+ Klerikalni upi. V nedeljo se je neki klerikalec na Pogačarjevem trgu strahovito jezil čez župana Hribarja in napredno Ljubljano. Udržal je tudi po občinskih svetovalcih ljubljanskih, ki jih ima župan popolnoma na vrvci. Mož pač misli, da je pri naprednjakih tako, kakor pri klerikalcih, kjer drži dr. Šusteršič za rimsko - dunajsko vrv, na kateri je privezano vesoljne slovensko klerikalstvo. Kadar potegne dr. Šusteršič to rimsko - dunajsko vrv na desno, tedaj se zakadi vse slovensko klerikalstvo na desno, kadar jo potegne na levo, tedaj se vse zakadi na levo. Sploh: kamorkoli potegne dr. Žlindra, tja dero klerikalci brez najmanjšega premisleka. Kaj drugega tudi ni pričakovati od ljudi, ki so dali še tisto trohico pameti, kar so je imeli, v najem rimsko - dunajskim prigrajanjem. Da možičku ne ugaja na prednja Ljubljana, je pač samo ob sebi umevno. Pričakovati je navdušenega sprejema udeležencev nedeljske klerikalne komedije, pa se živ krasni zmileni župan županom županom. Mož pač misli, da je pri naprednjakih tako, kakor pri klerikalcih, kjer drži dr. Šusteršič za rimsko - dunajsko vrv, na kateri je privezano vesoljne slovensko klerikalstvo. Kadar potegne dr. Šusteršič to rimsko - dunajsko vrv na desno, tedaj se zakadi vse slovensko klerikalstvo na desno, kadar jo potegne na levo, tedaj se vse zakadi na levo. Sploh: kamorkoli potegne dr. Žlindra, tja dero klerikalci brez najmanjšega premisleka. Kaj drugega tudi ni pričakovati od ljudi, ki so dali še tisto trohico pameti, kar so je imeli, v najem rimsko - dunajskim prigrajanjem. Da možičku ne ugaja na prednja Ljubljana, je pač samo ob sebi umevno. Pričakovati je navdušenega sprejema udeležencev nedeljske klerikalne komedije, pa se živ krasni zmileni župan županom županom. Mož pač misli, da je pri naprednjakih tako, kakor pri klerikalcih, kjer drži dr. Šusteršič za rimsko - dunajsko vrv, na kateri je privezano vesoljne slovensko klerikalstvo. Kadar potegne dr. Šusteršič to rimsko - dunajsko vrv na desno, tedaj se zakadi vse slovensko klerikalstvo na desno, kadar jo potegne na levo, tedaj se vse zakadi na levo. Sploh: kamorkoli potegne dr. Žlindra, tja dero klerikalci brez najmanjšega premisleka. Kaj drugega tudi ni pričakovati od ljudi, ki so dali še tisto trohico pameti, kar so je imeli, v najem rimsko - dunajskim prigrajanjem. Da možičku ne ugaja na prednja Ljubljana, je pač samo ob sebi umevno. Pričakovati je navdušenega sprejema udeležencev nedeljske klerikalne komedije, pa se živ krasni zmileni župan županom županom. Mož pač misli, da je pri naprednjakih tako, kakor pri klerikalcih, kjer drži dr. Šusteršič za rimsko - dunajsko vrv, na kateri je privezano vesoljne slovensko klerikalstvo. Kadar potegne dr. Šusteršič to rimsko - dunajsko vrv na desno, tedaj se zakadi vse slovensko klerikalstvo na desno, kadar jo potegne na levo, tedaj se vse zakadi na levo. Sploh: kamorkoli potegne dr. Žlindra, tja dero klerikalci brez najmanjšega premisleka. Kaj drugega tudi ni pričakovati od ljudi, ki so dali še tisto trohico pameti, kar so je imeli, v najem rimsko - dunajskim prigrajanjem. Da možičku ne ugaja na prednja Ljubljana, je pač samo ob sebi umevno. Pričakovati je navdušenega sprejema udeležencev nedeljske klerikalne komedije, pa se živ krasni zmileni župan županom županom. Mož pač misli, da je pri naprednjakih tako, kakor pri klerikalcih, kjer drži dr. Šusteršič za rimsko - dunajsko vrv, na kateri je privezano vesoljne slovensko klerikalstvo. Kadar potegne dr. Šusteršič to rimsko - dunajsko vrv na desno, tedaj se zakadi vse slovensko klerikalstvo na desno, kadar jo potegne na levo, tedaj se vse zakadi na levo. Sploh: kamorkoli potegne dr. Žlindra, tja dero klerikalci brez najmanjšega premisleka. Kaj dr

ali pa rdeče trakove in zake, burši so pa nataknili plavice. Ker jim kri ni dala miru, so se jeli zaganjati ob mimogredoči soci. demokrati, jih psovali z raznimi psovskami in hajlili po svoji navadi, dočim so korakali soci. demokratje v redu naprej in zavračali s krepkimi izrazi čivkajoče in hajlajoče srakoperje. Tudi je večkrat minila socialistična hladnokrvnost in morali so se braniti sitnih čmrljev s palicami in jih spravili v tak ne-red, da niso vredili drug za drugega. Tuamt so se zbirali burši brez klobukov, z zlomljennimi palicami, s kravavimi nosovi, brez plavice in nemških trakov. Bili so popolnoma zmesani, skusali so se med krokanjem pesmi »die Wacht am Rhein« zbrati v večjo skupino in kjersižebodi na pasti socialisti, a jim ni šlo nič prav od rok. Končno so si izmisli germanski in junaški načrt. Vtihotapili so se na akademična tla pred univerzo in začeli tuliti »die Wacht am Rhein«. Tu, kamor ne sme policist, so hajlali in tulili kakor norci. Bilo je par tujev pred univerzo, ki so me izpravevali, so li ti negodne ušli iz »Oberdöblinga« ali kaj? Policija, ki se je zbralo na stotine in ki je občudovala hladnokrvnost in red socialistov, se je smejala nemški neumnosti in budalosti buršev. Občinstvu se je zdela vsa stvar preotročja in razšlo se je po mestu. Ko so burši videli, da jih nihče ne posluša, so umolknili in se razšli.

Očividec.

+ Stavni pristav pri deželi je postal g. Ota hal.

+ Iz šolske službe. Ker je učitelj Vozel radi bolezni na dopustu, pride v Trebnje suplentka Pavla Ženko.

Naprednim ljubljanskim Slovencem! »Prosveta« je že ponovno opozarjala na važnost razširjevanja časopisov na narodno mejo. Tuji je ona pripravljena celo akejto vzeti v svoje roke — treba je le, da jo napredno ljubljansko meščanstvo pri tem podpira. Ker je prišlo v zadnjem času mnogo prošenj od vseh strani narodne meje, da bi se tja posiljali precitani časopisi, zato prosimo vse tiste, ki bi hoteli dajati svoje precitane liste »Prosvete«, da se potom dopisnice na »Prosveto« priglešči s natančnim naslovom, da pridejo časopise iskat. To je sicer drobno narodno delo — pa zelo koristno. Na delo za slovensko narodno mejo! Odbor »Prosvete«.

— Shod statistikov se je pričel danes tu v Ljubljani v deželnem dvoru.

— Shod jugoslovenskih žel. uradnikov in uslužencev se vrši danes zvečer v »Narodnem domu« v Trstu. Na dnevnom redu je namerana omejitev voznih ugodnosti za železničarje in njihove rodbine, povisanje stanarine in slučajnosti.

— Dežela bo svojo podrtijo v Sarendovi in Gospoški ulici vendar enkrat odstranila. Zgradilo se bo ondi veliko poslopje, kjer se namestijo nekateri deželnini uradi in pa tudi bodoča deželna banka. Zgradba bude stala nad 400.000 K.

— Spolpolni je v Ljubljani mestno vodje na podkovski šoli in živinski balnici s 1. januarjem 1910. Diplomirani živinodravni naj vlože svoje prošnje do 15. novembra na osrednji odbor c. kr. kmetijske družbe.

Predavanja o autogenem obdelovanju kovin. Predsedstvo obretnega pospeševalnega urada na Dunaju je naznano trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da bo v času od 8. do 18. novembra t. l. priredilo predavanja in praktične vaje, pri katerih bo obrt izvršujom ključavnice, kotlarjem, kovačem, mehanikom in instalaterjem dana prilika, si pridobiti strokovno znanje in praktična izkušta v autogenem obdelovanju kovin. Udeležba pri teh vajah je brezplačna; vsi udeleženci dobijo pisalne potrebščine brezplačno. Manj premožnim se more udeležba olajšati z ustanovami, ki znašajo 30 K za moštvo, 25 K za pomočnike; zunanjim udeležnikom se vrh tega povrnoj vozn stroški za III. razred na Dunaj in nazaj. Prošnje za vprijetje k vajam je najkasneje do 1. novembra t. l. poslati na c. kr. obrtni pospeševalni urad na Dunaj (k. k. Gewerbeförderungsamt Wien IX./2, Severinggasse 9). Predmetni razglas, ki vsebuje program, določila in pogoje za vprijetje, obliko prošenj itd. je v pisanri trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Vlom. V noči od včeraj na danes so neznani zlikovci vlomili v barako branjevke J. I. v Spodnji Šiški, ji razmetali vse blago ter ukrali za kažih 50 K blaga. Odpeljali so ji tudi voz ter ji provzročili s tem, da so ji razmetali vse blago občutno škodo. Zadevo ima v rokah orožništvo in želeti bi bilo, da se zlikovci izsledi in izroči pravici. To je že drugi slučaj, da je bila omjenjena branjevka v teku pa tednov okradena. V Spodnji Šiški imamo sedaj dva redarja, prismo torej da se na imovino prebivalcev tudi od te strani malo pazi.

— Nezavaden veliki je letos pri delalo ajo, zlasti okrog Smlednika. Slična ugodna poročila prihajajo tudi iz drugih krajev, posebno s krške ravnine.

Drugi sod. G. Martin Ribič, paznik na Gradu nam je postal na ogled dve veji zelo lepih, debelih, popolnoma dozorelih rdečih malin, odtrganih na Gradu. Pač redek slučaj! — Iz Metlike nam pošilja prijatelj našega lista šop hruškovega cvetja, odtrganega na letos vsajeni hruški, ki je vsa v cvetu. — Gospod Jernej Bahovec je nam poslal šop lepih rdečih jagod z že razvitim in še nerazvitim cvetjem, natrgranih v Žalski dolini na Dolenjskem.

Če bi bili klerikale bi rekli, da je dogodek, o katerem se nam poroča iz Novega mesta, »prst božji«. A ker nismo klerikale, beležimo suho dejstvo, ne da bi ga izrabljali v kakšnekoli namene, da si je gospa Zure iz Kandije v nedeljo na šmihelskem pokopališču zlomila nogo baš v času, ko je bil njen soprog g. Josip Zure p. d. Štembur v Ljubljani na klerikalnem shodu v »Unionu«. Ne odrekamo sožalja niti svojemu političnemu nasprotniku.

Sola na Grmu prične z novo uveljanimi zimskimi tečaji dne 15. novembra 1909.

Škocijan pri Mokronogu. V četrtek dne 14. t. m. priredili so »Hrvatski dramski gledališki igralci iz Zagreba« tudi v našem sicer zapuščenem kotu svojo predstavo. Točke so bile, razen prve, vse seme. Igralci so vzbudili s svojimi nastopi mnogo smeha in želi zato obilo pohvale. Le škoda, da je bila udeležba tako pičla, dasi je bila polovica čistega dohodka namenjena naši šolski družbi. Odstotki so bili celo oni, ki so, ali se pa samo delajo prijatelje naše šolske družbe. Daj Bog, da bi drugje ne bilo tako! — Vendar je odpadel za Ciril-Metoda znesek 3 K 20 v. — S tem bodi imenovana igralska skupina vsem toplo priporočena.

Zasluzeno odlikovanje. Krojaški mojster v Radovljici g. Josip Pogačnik je bil ravnikar odlikovan na mednarodni obrtni razstavi v Londonu, ki se je otvorila dne 1. oktobra, s častno diplomo, zasluznim križem in srebrno kolajno za razstavljeni salonsko obliko. To visoko odlikovanje domače obrti in domačega obrtnika v tako oddaljenem kraju mora razveseliti vsakega pravega domoljuba, kajti s takimi deli pokažejo naši obrtniki svetu, da premore tudi mali slovenski narod pravemojstre v raznih obrtih. G. odlikovanec, ki je naš zvest somišljenev in ki uživa tudi vsestransko zaupanje radovljškega prebivalstva, naše iskrene čestitke — slovenskemu občinstvu pa v spomin geslo: Svoji k svojim.

Stavna in kreditna zadruga v Idriji ima v četrtek 21. t. m. ob pol 9. zvečer svoj ustanovni občeni zbor v salonu gospe Štravsove v Idriji. Stanje ozimnine je letos prav ugodno, ker se je ob lepem vremenu prav dobro vkoreninila in razvila. Zlasti lepe so pšenice, ki obetajo bogat pridelek prihodnje poletje, če bo bližnja zima ugodna.

V Storch pri Celju je pretekel nedeljo zborovala podružnica nemškega »Schulvereina«. Značilno za »ugroženo« avstrijsko nemštvje je pa to, da je pozival potovalni učitelj Wermut navzoče Nemcem prijazne Slovence, da naj smatrajo in varujejo nemško šolo kot svoj največji zaklad. Nekdo je vprašal Wermuta, če smejo biti člani nemškega »Schulvereina« tudi socialni demokrati. Wermut je odgovoril, da ni nobenega vroča, da bi socialisti ne smeli biti člani, saj so celo nekateri Slovenci najvnitrezji podporniki »Schulvereina«. Vsakdo nam je dobro došel, tudi Hereri v Afriki, ki so postali deležni nemške kulture. Tačko je, učeni Rossegger!

Celjske šolske sestre otvorijo dne 3. novembra t. l. na Teharjih pri Celju svojo gospodinjsko šolo. — Moč klerikalizma na slovenskem Štajerskem čembolj narašča ter povod sili v ospredje.

Izred potrotnega sodišča v Celju. Pred kakim mesecem smo poročali, da so našli blizu Konjic ubitega finančnega nadpaznika Alojzija Kokola iz Kopra. Uboja je bil otožen Franc Strelec, mesarski pomočnik v Konjicah, ki se je dne 8. septembra sešel s Kokolom v Gorenjakovi goštini v Skaleh pri Konjicah. Bila sta oba precej vinjena. Prišlo je do majhnega prepira, v katerem je potegnil Kokolj sabljo ter začel teči za Strelecem. Ker se je ta bal, je med begom pobral kamen ter ga vrgel Kokolu v glavo, da mu je prebil lobano. Ker so porotniki potrdili vprašanje o silobranu, je bil Strelec polnoma oproščen. — Zagovarjal ga je dr. Božič.

Poročil se je dne 18. oktobra t. l. v Petrovčah pri Celju gospod Rudolf Vrabl, učitelj na Vranskem, z gospodinjo Zinko Schwentnerjevo, hčerkjo g. župana in trgovca vranskega, Karla Schwentnerja. — Bilo srečno!

Cena navješčenemu živalju je zadnji dan silno poskočila ter se je približno 5 do 6 kron.

»Prijateljico« ga je okradla. Nekaj graški trgovcev se je zabaval dne 14. t. m. v gostilni »Pri zelenem levcu« s »prijateljico« Ano Šupp. Iz same ljubezni mu je izmaknila denarnico s svoto 4000 K ter pobegnila z njimi v Maribor. Ko je bila tu v nekem kinematografu najbolj dobre volje, jo je povabil varuh postave v zapore okrožnega sodišča. Denarja je imela še 3500 K.

Trgovska in obrtna zbornica na Dunaju začne danes razpravljati o vladni predlogi glede socialne, zavarovanja. Zbornica bo pojasnila svoje stališče napram tem predlogom, po katerih se ima dosedanje letno zavarovanje 99 milijonov krov zvišati na letnih 175 milijonov. Razpravljalno se bo tudi o spremembah zakona glede osebnih davkov.

»Primorsko deželno društvo državnih pogodbih uradnikov v Trstu« je imelo dne 16. t. m. dobro obiskano manifestacijsko zborovanje z dnevnim redom: zakonska uređitev našega vprašanja v parlamentu. —

Prišli so zastopniki iz različnih krajev, iz Pule, Kanala, Gorice, Pazina itd. Vsa deželna društva avstrijska so se izjavila brzjavim potom za solidarna. Po temeljitem poročilu o žalostnem položaju pogodbih uradnikov, pri katerem se je mej drugim primerjalo plačo pomočnih uradnikov avtonomnih uradov z ono državnih, in naglašalo, da dobiva cestni pometač tržaške občine prav tako 3 K 20 v. na dan kakor pisarniški pomočnik, vnela se je živahnega debata. — Soglasno je bila sprejeta resolucija, v kateri se je energično protestirala proti krivičnemu ravnanju z pogodbimi uradnikin in se na novo pozivala, da enkrat izpolni svoje obveznosti, da zavrne poslanec pa, da opuste svojo igro v zbornici in se posvetuje pozitivnemu delu. Pri zaključitvi zborovanja se je predsednik zahvalil listom za njih podpori.

Klub slovenskih tehnikov v Pragi ima svoj prvi redni občeni zbor v četrtek, dne 21. vinoteka 1909. v »Narodnem domu« na Kral. Vinohradu. Zaradi kupovanja glasov obsojen. Pred celovško sodnijo je bil 15. t. m. obsojen župnik iz Sv. Petra pri Grebinju, Peter Serajnik, na en mesec teške ječe. Zidar Pasterk in hlapec Lesjak, ki sta se dala z 2 kronama podkupiti, sta bila obsojena vsak na 3 dni zapora.

1. redni občeni zbor akad. društva slov. agronomov »Krasa« na Dunaju bo dne 23. t. m. ob 8. zvečer pri Franku, XVIII. Cottagegasse 1. z sledenjem sporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo predsednika. 3. Poročilo odbora. 4. Sprejemanje novih članov. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. Prijatelji društva dobrodošli!

Šrbska zastava prepovedana. Hrvatska vlada hoče na vsak način imeti nemire med Srbi. Kjer vlada sloga med Hrvati in Srbi, tam izvija v hujška vlada. Te dni se je razglasil v Glini sledči »Verbot«. Ker je med Srbi uveden običaj, da se svetje ob porokah vozijo s srbskimi zastavami, se s tem javno razglaša, da je prepovedano nošenje srbskih zastav, ker bi mogle iste izviti med ljudstvom nemire. Ako bi kdo kršil to postavo, bi bil takoj kaznovan, redarstvo pa ima nalog tako zastavo odvzeti, kjerkoli se pokaže. — Dosedajni srbski zastava nikjer izvalla nemirov, kvečjemu da se je usajal kak klerikal ali frankovec, ampak vladna hoče imeti nemire, zato izdaja take odredbe.

V kinematografu Pathé se samo še danes vidijo prav lepe slike iz Postojne, postojanske jame, prihod vlasnikov v Postojno itd. V vestibulu kinematografa je razstavljenih več krasnih kapnikov in največja znamenost postojanske jame — dve izredno veliki človeški ribici. Opozorjam občinstvo, naj ne zamudi prilike si ogledati te serije slik. Pripominjam da je lastnik kinematografa g. Lavrenčič slike iz Postojne dal napraviti na svoje stroške.

Iz mestne klavnic. V zadnjih 14 dneh je bilo v mestni klavnicni založbi 198 volov, 17 krav, 11 bikov, 1 konj, 413 prašičev, 379 telet, 97 koščunov in kozlov ter 6 kozličev, vsega skupaj 1621 kg mesa.

Zdravstveno stanje. V tednu od 26. septembra do 2. oktobra je bilo v Ljubljani rojenih 21 otrok, umrlo pa je 23 oseb.

Nekateri vojaki tukajnjega c. in kr. 27. pespola se niso sinoč in v soboto ponoči nič posebno častno obnašali. Po Mariji Tereziji cesti jih je šlo pet in so silno kričali in razgrajali. Po Wolfovi ulici jih je bilo tudi nekaj preveč razposajenih in so celo atakirali nekega pasanta. Glavno vlogo sta pa v soboto igrala prostaka Reiter in Reiner. Le-ta sta šla po Wolfovi ulici v družbi štirih svečarskih pomočnikov. Med potjo so se vojaško vežbali in je imel soberkomandan civilist. Ker je pa tako »večaba« nedovoljno, je stražnik celo

družbo opozoril na nečni mir, kar je prvotno zaledlo. Ko so pa prišli potem na Sv. Petra cesto, so začeli zopet tako razgrajati, da je upitje privabilo še dva stražnika. Varnostni organi so nato vso družbo zopet opozorili in ker so bili vsi opomini brezvsečni, so napovedali aretacijo. Ker se pa tudi temu niso hoteli pokoriti, so najglasnejšega prijeli, a sta jih ga vojaka takoj izpulila iz rok, potem pa sta začela tako kričati, da so bližnje stranke začele odpirati okna ter popravljati, kaj je. Stražniki so s posmočjo nekega domobranskega desetnika ova vojaka razročili in ju odvedli v vojašnico.

Ugledni odgnane. Včeraj je imel biti v svojo domovino odgnanec Florjan Heintzinger iz Lambacha v Zg. Avstriji. Ko pride z odgonskim potom v magistratno vezo, je naglo smuknil na ulico in se izgubil v mestu. Komaj je pa pretekla ura in Heintzinger je bil že zopet v varnosti in je moral iti potem obiskat svoj rojstni kraj.

Iz zapora je pobegnil dne 13. t. m. v Radovljici 32-letni delavec Martin Kunčič, rodom iz Gorj. Za zimo preskrbljen je prisiljenec Anton Virant, ki je še meseca majnike pobegnil od dela pri hotelu »Tivoli«. Te dni so ga prijeli v Laskem ter ga zopet priveli v hišo pokore.

V spanju okraden. Pred kratkim je Fran Podgoršek zaspal na klopi hiše št. 48 na Poljanski cesti. Ko se je prebuli do opazil, da mu je med spanjem izginila iz žepa srebrna žepna ura. Včeraj zjutraj pa mu je bilo iz hleva zopet ukradenih 24 K. Tat je dosedaj še neznan.

Na južnem kolodvoru je bila izgubljena odnosno najdena volnena ruta, dežnik, dve palice, dva slamnika, rujav klobuk, škatla ženskih klobukov in vrča perila.

V Ljubljano so porinili dne 16. t. m. na Sv. Jakoba nabrežju otroci voziček starinarice Marije Prekuhove, ki je splaval dalje. Voziček je vreden 45 K.

V Ameriko se je včeraj odpeljal z južnega kolodvora 323 Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Neka dama je izgubila zlato brožo. — Delavka Helena Šuštaršičeva je izgubila rujav denarico z manjšo vsto denarja. — Zasebnica ga Jožeta Heissova je izgubila črno denarico, v kateri je imela 70 K denarja. — Neka dama je izgubila zlat poročni prstan.

»Slovenske Filharmonije« oddelek koncertira jutri v sredo v dvojni hotelu »Tivoli« (v Švicariji). Začetek ob pol 8. zvečer. Vstop prost.

Drobne novice.

* Prebivalst

